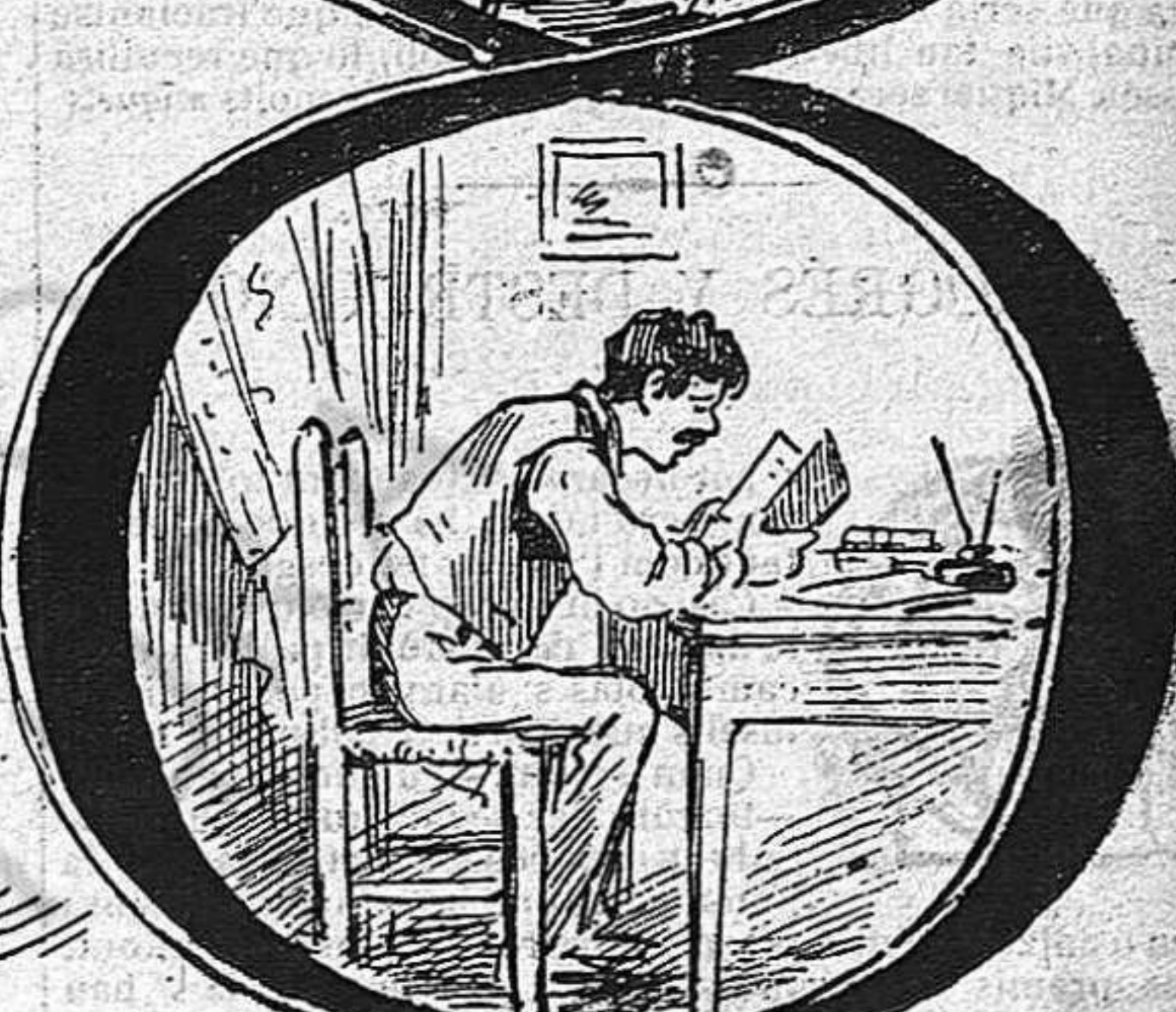

LA QUESTIÓ DELS TRES VUYTS, ENTRE 'LS PLENS DE DALT Y 'LS BUYTS DE BAIX.

Vuyt horas per treballar.

Vuyt horas per descansar.

Vuyt horas per expansionarse.

Es de la única manera que 'ns agrada veure a la carlinalla: entre guardia-civils.

—¿Qué me'n diu, mossèn Magi, de la qüestió dels obrers?
—Ja veurà: jo no coneix més obrers que 'ls de la meua parroquia.

Un conductor del tranvia, deya:
—Nosaltres treballam setze horas cada dia.
Y un republicà li responia:
—Pero al menos vosaltres, per quan vinga en Cánovas o en Serrano, teniu lo dret de tocar el pito.

A Viena, un gran número de industrials han acordat concedir als obrers una part de las ganancias.
Aquest es un sistema d'estimular a la digna classe obrera y fomentar en ella l'amor al treball.
¿Quin dia 's decidiran los fabricants de aquí a repartir pa de Viena?

Un obrer al despedirse dels seus companys:
—Adéu, noys, salut y pessetas.
—No—li responen—ara ja no 's diu aixís.
—Y donchs, com?
—Salut y vuit horas.

En la manifestació del dijous:
—Noys, no camineu tant—deya un obrer d'edat a uns seus companys mes joves, que apretavan lo pas.—
Y afegia a manera de sentència:
—Seguiu lo concell de un vell: recordeu-vos que poch a poch se va lluny.

Verdaderament son molt tristos los abusos de caràcter administratiu, que va denunciar lo diputat Sr. Azcarate en lo Congrés.

Sr. Sagasta, tallis lo tupé, fassin una escombra, y escombri.
Si no ho fa vosté, jo coneix a una ciutadana molt llesca y decidida que s'encarregarà de netejar la casa.

Tres obrers magres están conversant al mitj del carrer de la qüestió del dia: vuyt horas de treball, vuyt horas de descans y vuyt horas de disfrutar.

—Per aixó—diu un d'ells,—som partidaris dels tres vuyts.

En aquell precis moment passa un capellà més groixut que un bocoy, y un dels que s'escolta als treballadors, exclama:

—Aixís es lo món: tres buyts y un plé.

Ab motiu de la manifestació obrera, van concentrarse a Barcelona numerosas tropas, y especialment molta guardia-civil.

En vista de lo qual, deya un treballador:

—Lo govern sempre 'ns fa la contra: quan demaném costellars, 'ns envia guardia-civils.

Los argenteros, lo dia de la manifestació, van acordar tancar las botigas..
¡Mal fet! L'obrer català no busca arrecadas, ni brillants, sino la millora del seu estat, per medi del treball. Y posseix una joia que val més que las que pujan tenir tots los argenteros plegats.
Aquesta joia es l'honoradés.

Fins l'Església vol ficar hasa en la qüestió obrera.
Lo Papa tracta de recomenar que s'estableixin juntas en todas las parroquias del món.
Me sembla que 'ls successors dels apòstols agafaran poch peix.

Las xarxes del pescador Sant Pere ja fa temps qu'están espalladas.

En Bismarck, mentres va ser canceller del imperi, va tractar ab gran duresa al Parlament y a la premsa.
Pero ara que 's véu caygut pensa acudir a la premsa y al Parlament per defensarse contra 'ls seus enemichs.
Al últim s'haurà convensut Bismarck de que hi ha cosas més sólidas que 'ls cancellers de ferro.
¿Quinas cosas? Las instituciones liberales.

La embarcació Reyna regent, que tants cents mils duros ha costat, se troba en l'arsenal del Ferrol poch menys que inservible. Las máquinas están rovelladas y no hi ha medi de ferlas funcionar.

No 'm creya que 'ls monárquichs tinguessen tan poch cuydado ab la Reyna regent, que arribessin fins a deixarla rovellar.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans J. Bach, M. Jordana, P. S. Pou, P. C. y F. Vicentó, M. F. de C., Soiro Chop y C., Duran y Subiela, Antón dels Ases, Un esclaustrat y A. P. R.:—Lo que 'ns envia aquesta setmana no 'ns serveix.

Ciudadans Joseph Pep y C., M. Gili Figueras, Xantizots, Marangi, Noy Cabo, Espana-bolits, Amadeu, Pep, J. Remus y Ricardo (a) Nano:—Insertem alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudad Pepu (Vendrell): Las cartas en que se 'ns dona alguna noticia han de venir firmadas.—R. Trilla: L'article una mica arreglat sera insertable.—Lluís Salvador: Los versos van bé.—L. Villarrubia: Idem la primera poesia; la segona no fa 'l pés.—J. F. Gavines: Insertarem la majoria del cantars.—J. Aladern: Aniran alguns agre-dol-sos y la poesia. En lo sonet hi ha alguns versos mal medits.—Follet: Gracias per l'envio: esta molt bé.—Fra J. Vegis: Aprofitarem algunas cantarelles: la idea dels versos es molt gastada.—P. P. L.: Enterats. Respecte a lo que 'ns diu no podem contreure un compromís: la bondat y la oportunitat de lo qu'envia han de ferho tot.—Dolors Mont: La idea de las dos composicions es molt gastada.—J. Alamalliv: Lo que 'ns envia esta bé: queda acceptat.—N. Masó: Vaya un ninot més ninot!—J. R. y Masdeu: Lo sonet es molt fluij.—Angel Patarró: L'article en prosa va bé, encare que sembla que no ha sapigut trobar un bon final. Respecte a la poesia, esta ben versificada y procurarem insertarla. En lo que diu té rahó; pero cregui que si tinguessim una bona remesa, menudejariam més las insercions.—T. Doy: Lo sonet va bé.—E. Vilaret: Lo mateix dihem respecte al seu.

ÚLTIMA HORA.

LA MANIFESTACIÓ DEL PRIMER DE MAIG.

Ab gran puntualitat comensà l'acte en lo Teatro del Tívoli qu'estava plenissim. Los alrededores del teatro formigujavan de gent predominanthi la classe obrera. Alguns venedors expenian petits triánguls d'estany, en commemoració de la festa.

En lo teatro feren us de la paraula, pronunciant discursos bréus en castellà, los ciutadans Rodríguez Reoyo y Quejido en justificació de la jornada de 8 horas y recomenant l'ordre. Lo ciutadà Reoyo digué que 'l proletariat havia restablert la festa del primer de maig suprimida per la Iglesia Católica, dedicantla a Santa Jornada de vuyt horas, verge y mártir.

Un obrer preguntà:—Y demà ¿qu'hem de fer?
Lo president li recordà que ja s'havia consumit l'ordre del dia y que no s'podia tractar de res més. Insistí l'obrer, y al veures cobit per la presidencia, se sentà cridant ab ironia:—¡Viva l'absolutisme! La concurrencia protestà contra aquest crit.

La manifestació s'posà en moviment, precedida per la bandera roja, alrededor de la qual s'aglomeraren los principals manifestants qu'engoliren la Rambla de gom a gom. Poca organizació y molt ordre: ni un crit; sols alguns aplausos de tant en tant. Fou aplaudit un pendonet, que sortint de la Portaferrisa s'agregà a la manifestació. ¿De qui era aquell pendó? Un obrer s'adonà al cap-de-vall de la Rambla, de que aquest pendó que duya 'l lema de Justicia universal y un nivell en lo drap, ostentava una creu ab una palma y una rama de llorer damunt del pal.

—¿Qu'es aquesta creu?—preguntà.
—Lo símbol del treball—respongué 'l pendonista.
—Ja deveu ser carlins—afegí l'obrer. Y 'ls que formavan ab lo pendó 'l descoronaren de la creu.

Davant de La Publicidad los manifestants aplaudiren. També al passar per davant de la Capitanía tributaren un aplauso al general Blanco.

Quant los manifestants arribaren a Plá de Palacio, la gran plassa estava plena. Al apareixer lo Sr. Antúñez al balcó, siguió saludat ab un gran aplauso. Los representants de la manifestació li feren entrega del manifest que dirigien a las Cortes, y 'l Sr. Antúñez no pogué menos de felicitar als obrers per la seva admirable cordura.

La manifestació s'disolgué per haver cumplert lo seu objecte.

No dirém quin número de manifestants figurà en ella, per no tenir medis de discernir quins eran los que 's manifestavan propiament y quins los curiosos. Lo que sí podem dir es que may s'havia fet un acte ab més sensatés; ab més ordre, de una manera més seria. L'obrer català ha demostrat una vegada més, qu'es digne de todas las llibertats.

La ciutat tranquila: la majoria de las botigas tancadas, pero expontáneament, sense que hi haja hagut en lloch la més mínima coacció.

No circularen cotxes ni tranvías. Per dirho de una manera gráfica: Barcelona presentava l'aspecte de un divendres sant, ab la sola diferencia de que ningú anava vestit de las festas.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Miti, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.